

Begyndelsen af 1933 blev besluttet at lade Statsbanernes Tjenestemænd afgaa med Pension med det fyldte 65. Aar. I disse 3 Aar maa det paaregnes, at ialt ca. 950 Tjenestemænd i Statsbanerne er eller vil blive afskediget paa Grund af Alder.

Forholdet er imidlertid det, at der stadig vil være et betydeligt overtalligt Personale i Banerne, særligt for det underordnede Personale, men ogsaa for Embedsklasserne, idet et væsentligt Antal Pladser, der nu optages af Assistenten, kan udfyldes af Kontorister og stationsmesterprøvet Portørpersonale. Men hertil kommer den for Banernes Drift i det lange Løb ødelæggende Aldersfordeling. Der har i de sidste 14 Aar praktisk talt ikke fundet Nyrekrutering Sted, og dette vil, særligt for Embedsklassen, betyde store Vanskeligheder ved Besættelse af overordnede Pladser i Fremtiden, hvorhos det i det lange Løb vil blive overordentlig vanskeligt at drive Banerne med et Personale — saavel over- som underordnet — i hvilket Ungdommen næsten ikke er repræsenteret. Eksempelvis skal nævnes, at der pr. 31. Marts 1934 af 1763 Portører kun var 91 under 35 Aar og af 1138 Banearbejdere kun 8 under 35 Aar. Man agter derfor i Aarene 1936 og 1937 at fortsætte med den hidtidige Praksis, hvorefter Afgangen normalt sker med det fyldte 65. Aar, samtidig med, at der i de Klasser, hvor det er nødvendigt, finder en begrænset Rekrutering Sted. Efter Udløbet af dette Tidsrum tænker man foretaget en mindre Forhøjelse af Aldersgrænsen, hvorhos der naturligvis som hidtil kan forekomme Undtagelsestilfælde, hvor Banerne har Interesse i at lade en Tjenestemand fortsætte en Tid ud over det 65. Aar. Det skal udtrykkelig bemærkes, at det paa Finanslovsforslaget for 1935—36 opførte Pensionsbidrag paa 12 pCt. fuldstændig dækker Pensionsrisikoen ogsaa med 65 Aars-Alderen som normal Afgangsalder.

Til yderligere Orientering oplyses, at der i 1933 for de svenske Statsbaner er foretaget varig Nedsættelse af Aldersgrænsen til 60 Aar for de lavere Tjenestemænd, 63 Aar for visse Mellemstillinger og 65 Aar for de højere Tjenestemænd, dog med nogle Aars Overgangsregler.

De hidtil gældende Særbestemmelser om Pensioneringen er som Følge heraf foreslaaet uændrede for hele Finansaaret. Disse Regler faar ganske vist mindre Betydning, efterhaanden som Forfremmelser i mere fremrykket Alder er hørt op, men man maa tillægge det Betydning, at de bevares for de enkelte, der faar Fordel af dem.

Til 201.

Tilsvarende Bemyndigelse er givet ved Normeringsloven for Finansaarene 1931—32, 1932—33, 1933—34 og 1934—35.

Til 202.

Overmatros ved Statsbanerne R. Kantsø, der i længere Tid har været Hovedkasserer i Dansk Jernbaneforbund, har i den Anledning haft en Del betalt Tjenestefrihed. Efter Oprettelsen af en Laanefond vil den paagældendes Arbejde som Hovedkasserer, der staar i nær Forbindelse med det organisationsmæssige Arbejde inden for Etaten, for hvilket han hidtil har haft Tjenestefrihed, være saa omfattende, at Statsbanerne maatte foretrække at se ham helt fritaget for Tjeneste. Man har da ordnet sig saaledes, at der meddeles ham Tjenestefrihed uden Lønning saaledes at Tiden, i hvilken han har Tjenestefrihed, medregnes mod at han betaler sædvanligt Pensionsbidrag i Forhold til den sidst oppebaarne Lønning.

Til 203.

Der henvises til Bemærkningerne foran til Løbe Nr. 171.

Til 204—206.

Nedennævnte Værkstedarbejdere er fra den 14. Marts 1934 fast ansat som Arbejdsmand, henholdsvis Haandværker ved Statsbanerne:

Arbejdsmand F. A. Fagerberg, født den 24.

Januar 1894, antaget som Ekstraarbejder den 20. Oktober 1923.

Arbejdsmand Poul Larsen, født den 7. Februar 1894, antaget som Ekstraarbejder den 20. Juli 1925.

Haandværker A. Mikkelsen, født den 23. November 1893, antaget som Ekstraarbejder fra den 19. September 1928 til den 7. Februar 1931 og siden den 30. September 1931.

Under Hensyn til de paagældendes Tjenestegøring ved Statsbanerne forud for den faste Ansættelse kan man anbefale, at der tillægges dem Pensionsret, uanset at Ansættelsen først har fundet Sted efter deres fyldte 40. Aar.

Til 207.

I Henhold til Bestemmelserne i § 71, Stk. 4, i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd kunde enhver blandt det ved Statsbanerne ansatte Lokomotiv- og Togpersonale, som i Henhold til den ældre Lovgivning havde lidt Afdrag til Pensionering af Værdien af de af ham oppebaarne